

بررسی تزیینات وابسته به معماری خانه و حسینیه آراسته در بیرجند (دوره قاجاریه و پهلوی اول)^۱

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۴/۱۰

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۷/۱۲

آرزو پایدارفرد^۲

محمد خزائی^۳

چکیده

در هنر معماری دوره قاجاریه، گچبری و در هنر معماری دوره پهلوی اول (۱۲۹۹- ۱۳۲۰ ش.). آجرکاری شاخص و حائز اهمیت است. خانه آراسته از بناهای دوره قاجاریه واقع در شهرستان بیرجند است که بهدلیل نقش متنوع و نمادین گچبری، قابل تحلیل و بررسی است. مهم‌ترین تزیینات این بنا نقش گیاهی با انواع گل و برگ‌های نخلی و اسلامی و قاب اسلامی، نقش خورشید، پیکار شیر و اژدها، قطاربندی گچی، فرم طاق نماها و سرستون‌ها است. حسینیه آراسته از بناهای دوره پهلوی اول در شهرستان بیرجند است که دارای آجرچینی بسیار متنوع و رگ‌چینی‌های آجری قابل توجهی چون توپی، چلیپایی، جناغی و کتیبه‌های گچی مذهبی و نقش‌مایه دو شیر است. مسئله پژوهش حاضر آشکار می‌کند که تاکنون درباره‌ی این دو بنای تاریخی به جز گزارش‌های میراث فرهنگی و پایگاه بافت تاریخی شهرستان بیرجند هیچ‌گونه بررسی جدی صورت نگرفته است. دو بنا با وجود تزیینات غنی وابسته به معماری، به‌طور جامع معرفی نشده و تزیینات آن مورد بررسی و تحلیل قرار نگرفته است. بنابراین هدف از پژوهش حاضر معرفی این دو بنای معتبر اما ناشناخته در قطب فرهنگی شمال شرق کشور و همچنین

۱. با سپاس فراوان از آقای مجتبی سلیمانی‌فر، عکاس و کارشناس صنایع دستی که تمامی تصاویر مربوط به دو بنا در مقاله‌ی حاضر توسط ایشان عکاسی شده است.

۲. دانشجوی دکترای هنر اسلامی، دانشگاه هنر اسلامی تبریز و عضو هیأت علمی دانشکده هنر دانشگاه بیرجند، نویسنده مسئول

a.paydarfard@tabriz.ac.ir و a_paydarfard@birjand.ac.ir

۳. دانشیار گروه ارتباط تصویری دانشگاه تربیت مدرس mohamad.khazaei@gmail.com

بررسی و تحلیل نقش‌مایه‌های این دو بنا و مضامین آنهاست. یافته‌های این مقاله آشکار می‌کند که نقوش گچبری خانه آراسته برگرفته از هنر گچبری ساسانی است. حسینیه آراسته با توجه به کارکرد مذهبی آن، از نقش‌مایه‌هایی با مضامین مذهبی، چون کتبه‌های روایات و نقش‌مایه دو شیر در دو جانب کتبه‌ها بهره برده است. نقش‌مایه‌هایی چون نقش خورشید، نقش‌مایه شیر و نبرد شیر و اژدها از نقوش کلیدی دو بناست که علاوه بر پیشینه تاریخی، مفاهیمی نمادین و مذهبی دارند. شیوه گردآوری اطلاعات کتابخانه‌ای و راهنمایی از استادکاران با سابقه استان خراسان جنوبی و نمونه‌های تصویری از عکاسی دو بنا بدست آمده است. روش پژوهش توصیفی - تحلیلی و در مواردی تطبیقی است.

واژگان کلیدی: خانه و حسینیه آراسته، بیرجند، نقوش گچبری و آجرکاری، دوره قاجاریه و پهلوی اول

مقدمه

بیرجند شهری نیمه‌بیابانی و مرکز استان خراسان جنوبی، بناهای تاریخی فراوانی دارد که از نظر گچبری^۱، آینه‌کاری^۲ و آجرکاری^۳ شهرت دارند. از آن جمله خانه آراسته است که در داخل بافت تاریخی شهر بیرجند واقع شده است. عناصر معماری بنای خانه آراسته، سردر ورودی، هشتی، دالان یا دهلیز، حیاط مرکزی، ایوان، اتاق‌های متعدد در اطراف حیاط، سقف‌های گنبدی و دیوارهای قطور است که با مصالح خشت و گل ساخته شده‌اند. از تزیینات معماری بنا می‌توان به گچبری‌های پیشانی اول، چون صحنه نبرد شیر و اژدها، نقش خورشید حک شده بر سرستون‌ها، تزیینات رسمی‌بندی در گنبد شاهنشین و حاشیه‌های گچی در یکی از اتاق‌های آن اشاره کرد. این بنا به دوره قاجاریه تعلق دارد (زعفرانلو، ۱۳۸۲: ۱۲۶).

خانه آراسته پس از وقف، کارکرد حسینیه (حسینیه

-
1. ArtPlaster
 2. Art Mirrors
 3. Art brickwork

جان نثاران) یافت. حسینیه آراسته نیز در داخل بافت تاریخی بیرجند و در خیابان شهید منتظری قرار دارد و در سال ۱۳۰۳ ش. ساخته شده است. وجود سردر ورودی، در چوبی دولنگه با گل میخ‌های تزیینی، هشتی، دلان، حیات مرکزی و اتاق‌های اطراف میان سرا، این حسینیه را به یک خانه قدیمی شبیه کرده است. در این بنا دو قاب گچی تعییه شده که در یکی از قاب‌ها لعن بر یزید و در قاب دیگر دو شیر رو به روی هم در نمای دیوار میان سرا به عنوان یکی از مظاہر عزادرای امام حسین(ع) دیده می‌شود (همان: ۹۴-۹۳).

تاکنون درباره‌ی این دو بنا بویژه تزیینات گچبری و آجرکاری آن، تحقیقات جدی و کاملی صورت نگرفته و تنها منابع مکتوب، مربوط به گزارش پایگاه بافت تاریخی شهرستان بیرجند می‌باشد که ضرورت انجام پژوهش حاضر و مسئله پژوهش را آشکار می‌کند.

پرسش‌های پژوهش بدین شرح است: تزیینات معماری حسینیه و خانه آراسته شامل چه نقش‌مايه‌های تاریخی و ملهم از چه دورانی است؟ و با توجه به اهمیت برخی مفاهیم مذهبی در هنر دوره قاجاریه، نقش‌مايه‌ها چه مفاهیم و مضامینی را آشکار می‌کنند؟ پس از عکاسی از تزیینات معماری دو بنا نقوش طبقه‌بندی شدند و با رجوع به نمونه‌های مشابه در آثار هنری و معماری ایران بررسی و تحلیل صورت پذیرفت.

در پژوهش حاضر پس از معرفی دو بنا و تزیینات معماری آن، بر جسته ترین تزیینات با توجه به موقعیت تاریخی بنا و پیشینه‌ی تاریخی تزیینات و نقش‌مايه‌ها مورد بررسی و تحلیل قرار می‌گیرند.

خانه آراسته (دوره قاجاریه)

خانه آراسته در محله سرده و در خیابان منتظری شهرستان بیرجند واقع شده است (تصویر ۱). عمدت‌ترین عناصر معماری بنا سردر ورودی، هشتی، راهرو یا میان‌سرا، حوض و باغچه، شاهنشین، تالار ضلع شمالی، نشیمن‌های اطراف حیاط، مطبخ، زیرزمین و آبریزگاه می‌باشد (پایگاه بافت تاریخی شهرستان بیرجند، راهرو ۷: ۱۳۸۷). تزیینات بنا عبارتند از: رسمی‌بندی اطراف ایوان و طاق‌نماهای مشرف به حیاط، فرم‌های تزیینی

اطراف ستون‌ها در پیش‌ایوان، دوستون و نیم‌ستون با تزیینات سرستون، صحنه جدال شیر با اژدها در بالای ایوان، نقش خورشید بر سرستون‌های بلندِ مجاور ایوان، چهار کتیبه با آیات قرآنی که همه به هنر گچبری برجسته مزین شده است.

تصویر ۱) نقشه حسینیه و خانه آراسته.

(پایگاه بافت تاریخی شهرستان بیرجند، ۱۳۸۷: ۷)

شاهنشین نیز به وسیله سه طاق و تویزه تشکیل سه گنبد را داده است. گنبد میانی دارای کلاه‌فرنگی با طرح دوازده ضلعی است (تصویر ۲). درون کلاه‌فرنگی نیز ردیف‌های مقرنس بر زیبایی هنر گچبری بنا افزوده است (سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری خراسان جنوبی، ۱۳۸۹).

تصویر ۲) کلاه‌فرنگی خانه آراسته (عکس از سلیمانی فر، ۱۳۹۲)

در ورودی خانه آراسته جزو درهای چوبی قدیمی و سنتی است. در، دو لنگه دارد و ۴ گل میخ آهنی در بالا و پاشنه‌ی هر لنگه در دیده می‌شود که وظیفه‌ی این گل‌میخ‌ها نگهداری چوب‌های عمودی پشت در است. گل‌میخ‌ها توپر و نیمکره‌ای هستند و با شیارهایی در بدنه مزین شده‌اند. در، دارای پُشت بند چوبی عمودی یا همان چفت و کلون جhet محافظت از خانه در طول شب است. در خانه آراسته به شیوه معمول خانه‌های قدیمی دارای دو کوبه فلزی جhet در زدن است که لنگه راست در، دارای کوبه حلقه‌ای برای زنان و لنگه چپ، دارای کوبه‌ای توپر و کشیده برای شناسایی مردان است. جلوی درب ورودی، چون ورودی بیشتر خانه‌های سنتی، سکو قرار دارد که امکان دیدار، گفتگو، توقف و انتظار را فراهم می‌کند (تصویر ۳).

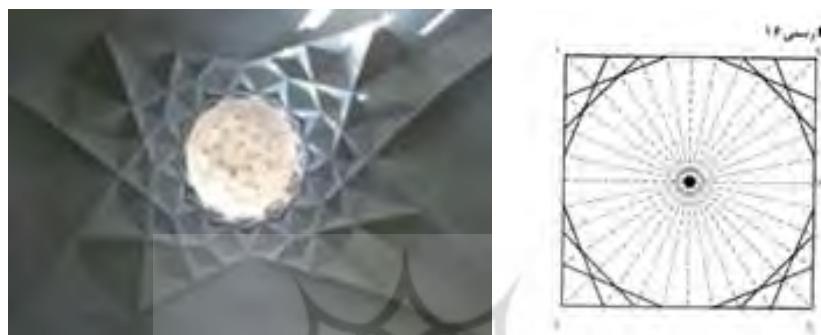

تصویر ۳) درب چوبی خانه آراسته (عکس از سلیمانی فر، ۱۳۹۲)

میان سرا از عناصری چون سکوها، طاق‌نماها و رسمی بندی گچی زیبای هشتی در سقف تشکیل شده است.

رسمی‌بندی، یکی از پرکارترین و هندسی‌ترین تزیینات طاق و سقف‌های است که علاوه بر ایجاد زیبایی، روکش مناسبی برای پوشش اصلی سقف است و نیز عایق صوتی، حرارتی برای فضای هشتی محسوب می‌شود و تابش نور در فضای هشتی را به‌واسطه تقسیمات هندسی که دارد، منظم و بسیار زیبا پخش می‌کند. رسمی‌بندی‌های گچی در نوع خود بسیار کمیاب هستند و بیشتر در مناطق کویری نوع گچی رسمی‌بندی، کاربرد دارد.

(سلطانزاده و کیایی، ۱۳۹۲: ۲۲). استاندارد هندسی رسمی‌بندی نیز، تقسیمات ۸ و ۶۱ تایی دارد که رسمی‌بندی گچی سقف هشتی خانه آراسته آن‌چنان که در تصویر ۳ مشهود است از نوع رسمی‌بندی ۶۱ تایی است (تصویر ۴).

تصویر ۴) رسمی‌بندی سقف میان سرا خانه آراسته و آنالیز آن (سلطانزاده و کیایی، ۱۳۹۲: ۲۵)

گچبری نقوش گیاهی خانه آراسته

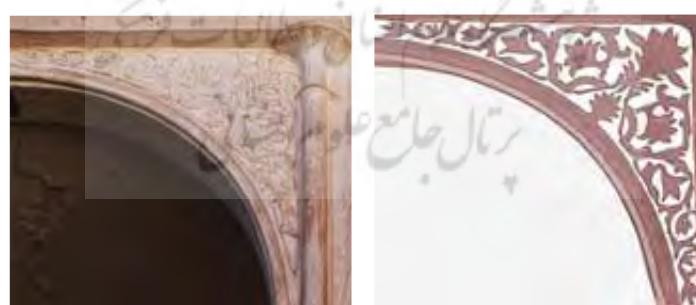
در دوره قاجاریه نقوش گچبری شامل گل، گیاه و قاب‌های ترنج شکل، طرح‌های خوشه انگوری به سبک فرنگی، تصاویر زنان و مردان مُلبَس به لباس آن زمان است. عمده‌ترین تزیینات گیاهی بویژه در عمارت‌های دوره قاجاریه، نقوش گیاهی است. نمی‌توان تأثیر هنر گچبری اشکانی و ساسانی را در ساخت و شکل نقوش این دوره بویژه در کاربرد نقوش گیاهی نادیده گرفت هرچند نقوش، درون‌مايه شرقی به خود گرفته‌اند. روش ساخت گچبری‌های دوره قاجاریه مطابق الگوی هنرمندان گچبر اشکانی، دستی است. نقوشی چون گل لوتوس، برگ نخل، چلیپا، انار، انگور و ویژگی همنشینی نقوش چون تقارن، تکرار، وجود قطعات مربع شکل و کاربرد تزیینات گچی در تزیین طاق‌ها، پایه ستون‌ها و سرستون‌ها، متأثر از گچبری‌های دوره ساسانی است (ایازی و میری، ۱۳۸۷: ۸).

در گچبری دوره ساسانی، نگاره‌های گیاهی دو گونه کاربرد داشت؛ در گروه نخست با پیچش برگ و ساقه، سرزندگی طبیعی پدید می‌آمد که در تصویر ۵ و ۷، نقوش گیاهی گچبری شده‌ی خانه آراسته با پیچش ساقه‌ها و هماهنگی گل و برگ‌ها، ترکیبی

موزون و طبیعت‌گرایانه پدید آورده است و در گروه دوم، نقش، ساده شده و فاقد حیات و اصول هندسی وابسته است (پوپ، ۱۳۸۷: ۷۶۶). آن‌چنان که در تصویر شماره ۸ با ساده شدن نقش، ماهیت نقش، آشکار نمی‌شود و تنها نمودی از گیاه استیلیزه^۱ دیده می‌شود. تصویر ۵، نقوش گچبری چهار طاق‌نمای مشرف به حیاط خانه آراسته را نشان می‌دهد که ساقه‌ی ختایی با ترکیب گل لوتوس و برگ‌های سه‌کنگری ایجاد شده است. تصویر ۶، مربوط به نقوش گچبری بالای ایوان حیاط است که ترکیبی پرکارتر از تصویر اول و گل‌های لوتوس، پنج‌پر، سه‌پر، غنچه، برگ‌کنگری و پیچک‌های تزیینی روی ساقه به نمایش درآمده‌اند.

تصویر ۵) نقوش گچبری چهار طاق‌نمای مشرف به حیاط (عکس از سلیمانی‌فر، ۱۳۹۲)

تصویر ۶) نقوش گچبری بالای ایوان حیاط (عکس از سلیمانی فر، ۱۳۹۲)

تصویر ۷) نقوش گچبری بالای ایوان حیاط (عکس از سلیمانی فر، ۱۳۹۲)

تصویر ۸) برگ نخل گچبری خانه آراسته و نمونه‌ای از برگ نخل دوره ساسانی

[۱۳۹۲/۵/۲۲] (www.metmuseum.org/islamic art collection)

بهترین گچبری نقوش گیاهی بنا متعلق به تصویر ۷ است چرا که ظرافت، اجرای ماهرانه و پرداخت منحنی‌ها بويژه در زواياي طرح بهخوبی گچبری شده است. اين تصویر ترکيبی از دو واگيره، يكى اسلامی دهنادری و دیگری ساقه‌ی ختایی با پیچک‌های تزيینی و مرکزیت گل بسيار زيبای لotos و برگ نخل است که نمونه‌ی باستانی اين نقوش در گچبری‌های کاخ‌های ساسانی چون تیسفون، بیشابور و کيش وجود داشته است (تصویر ۸). گل لotos یا نيلوفر هشت پر، مهم‌ترین نماد باستانی است که در هنرهای آسیایی کاربرد دارد. لotos سمبل خلقت و همچنین خلوص است و بهدلیل باز شدن گلبرگ‌های آن هنگام سپیده صبح و بسته شدن آن هنگام غروب آفتاب سمبل خورشید و چرخه‌ی تولد و نوزایی است (بروس و فورت، ۱۳۸۸: ۵۶) که نمونه‌های نقش برجسته اين گل در تخت جمشيد به زيبايی خودنمایي می‌کند.

تصویر ۹) نقوش گچبری حاشیه طاق نماها (عکس از سلیمانی فر، ۱۳۹۲)

تصویر ۹) نقوش گیاهی انتزاعی حواشی قاب‌های اطراف طاق‌نماها را نشان می‌دهد که به نظر می‌رسد از شکل سر اسلامی منشأ گرفته و تا حدودی نزدیک به سراسلیمی‌های انتزاعی محراب اولجایتو است (تصویر ۱۰).

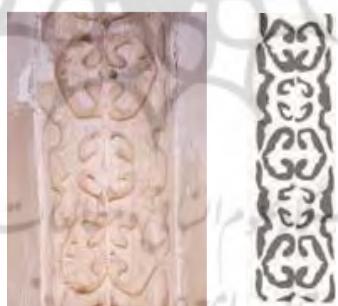
تصویر ۱۰) سراسلیمی محراب اولجایتو (خزایی، ۱۳۸۱: ۶۹)

نمونه‌ای از قاب تزیینی نیز بر دیوار رو به روی حیاط نقش بسته است که حاشیه‌ای از تصویر ۹، اطراف آن قرار دارد. هم‌چنین پیچشی گیاهی با برگ‌های ساده سراسقه‌ها نقوش قاب را تشکیل می‌دهد که با مهارت گچبری نشده‌اند و تنها زیبایی قاب، مربوط به برگ نخل است که در قاب حک شده است (تصویر ۱۱).

تصویر (۱۱) قاب تزیینی گچبری خانه آراسته (عکس از سلیمانی فر، ۱۳۹۲)

برگ‌های سه ترکه‌ای و چهار ترکه‌ای نخل همواره در آفرینش طرح‌های گچبری تأثیر داشته و کاربرد آن به مُهرها و سیلندرها می‌رسد (پرادا، ۱۳۵۷: ۸۳) (تصویر ۱۲). در اکثر برگ‌نخل‌های^۱ ساسانی، حتی اگر نقش‌مایه، بی‌واسطه از یونان گرفته شده باشد، بازگشت به نقش‌مایه‌های شاخص آسیا در آن‌ها نمایان است (پوپ، ۱۳۸۷: ۷۸۰). این نقش‌مایه‌های برگ نخلی سه، پنج و هفت ترکه‌ای در نمونه گچبری‌های کیش دوره ساسانی در افريزها و قرنيزها به کار رفته است (همان، ۷۷۰).

تصویر (۱۲) برگ نخل ترکه‌ای خانه آراسته و نمونه آن در کاخ تیسیفون دوره ساسانی

(www.metmuseum.org/islamic art collection) [۱۳۹۲/۵/۲۲]

نمونه نقوش به کار رفته در تزیینات گچبری شده گیاهی خانه آراسته در جدول ۱ مشهود است.

1. pallmeto

قطاربندی گچی خانه آراسته

یکی از خصوصیات گچبری دوره‌ی قاجاریه که در خانه آراسته نیز به چشم می‌خورد، قطاربندی^۱ مقرنس مانندی است که در بالای دیوارها اجرا می‌شود و در بناهای بسیار فاخر این دوره، بیشتر آنها طلاکاری دارند (سجادی، ۱۳۶۷: ۱۹۴ و ۲۱۴). در خانه آراسته، قطاربندی گچی دورتادور گلویی^۲ اتاق شاهنشین و دیوارهای ایوان که رو به حیاط دارند، اجرا شده است (تصویر ۱۳) که این نوع قطاربندی در سردر برخی خانه‌های دوره قاجاریه و پهلوی بویژه در تهران کاربرد داشته است (تصویر ۱۴).

تصویر ۱۳) قطاربندی گچی خانه آراسته (عکس از سلیمانی فر، ۱۳۹۲)

تصویر ۱۴) قطاربندی سردر خانه‌ی قدیمی تهران (حاجی علی محمدی، ۱۳۷۲: ۴۶)

۱. قطاربندی گچی به کاربردن تزیینات گچی در بالای دیوارها و در زیر مقرنس‌هاست (پیرنیا، ۱۳۸۶: ۳۵۵).
۲. محل اتصال دیوار به سقف

فصلنامه مطالعات فرهنگی - اجتماعی خراسان

نقش‌مایه خورشید

جدول ۱) نقوش گیاهی گچ‌بری خانه آراسته
(منبع: نگارندگان)

ردیف	توضیحات	تصاویر
۱	لوتوس (نیلوفر هشت پر)	
۲	برگ‌نخل هشت ترکهای	
۳	برگ‌نخل هفت ترکهای	
۴	برگ‌نخل شش ترکهای	
۵	برگ‌نخل چهار ترکهای نمونه‌ی ساسانی آن	
۶	برگ نخل سه ترکه‌ای	
۷	غنجه	
۸	نیم‌گل روی ساقه	
۹	اسلیمی دهن اژدری	

یکی از زیباترین نقوش گچ‌بری خانه آراسته نقش خورشید است که بر روی بلندترین ستون مجاور ایوان، به عنوان سرستون خودنمایی می‌کند. این انتخاب محل قرارگیری نقش خورشید نیز به نوعی می‌تواند نمادین باشد چرا که خورشید، همواره در رفیع‌ترین جایگاه قرار داشته و نمادی از روش‌نگری و هدایت بوده است. آنچنان که در تصویر ۱۵ نقش‌مایه خورشید گچ‌بری شده خانه آراسته بر سرستون بلندترین ستون از ایوان خانه آراسته خودنمایی می‌کند. در یونان باستان، آپولو الهی یونانی خورشید، قاتل تاریکی است و با اشعه‌هایی که سمبول سرشت الهی او و قدرت نامحدود خورشید است احاطه شده (بروس و فورد، ۱۳۸۸: ۳۹). در آیین میترائیسم، خورشید و نقوش وابسته به آن، چون چلیپا در هنر آن دوره بسیار کاربرد داشته است (فرای، ۱۳۶۷: ۱۳ و ۱۶). در دوره اسلامی نقش خورشید برگرفته از آیات قرآنی به شمسه تبدیل شد. نقش‌مایه شمسه یکی از نقوش اصلی در بسیاری از بنای‌های مهم

دوران قاجار است که در هنرهای مختلف دوران گذشته از جمله تذهیب، کاشی کاری، فلزکاری، نقوش قالی و حتی مقرنس کاری‌ها به چشم می‌خورد. کالبد فیزیکی داخل و خارج مساجد نیز در دوره اسلامی از این تزئین بی بهره نبوده است (سلطانزاده و کیاپی، ۱۳۹۲: ۳). این نقش‌مایه در هنرهای خاورمیانه و نیز در هند کاربرد دارد. از نمونه‌های زیبای نقش‌مایه خورشید دوره قاجاریه می‌توان به نقاشی سر در کاشی کاری مدرسه ابراهیم‌خان کرمان، نقاشی سردر ورودی کاروانسرای قدیمی کاشان (تصویر ۱۷) و گچبری بسیار زیبای نقش‌مایه خورشید در خانه بروجردی‌ها (تصویر ۱۸) اشاره کرد.

تصویر ۱۵) نقش‌مایه خورشید، گچبری سرستون در خانه آراسته (عکس از سلیمانی فر، ۱۳۹۲)

تصویر ۱۶) شاهزاده قاجاری، نقاشی رنگ و روغن
www.islamicpersia.org/2012/09/girl-with-mirror.html[93/5/25]

تصویر ۱۷) نقش‌مایه خورشید، نقاشی سردر ورودی کاروانسرای قدیمی کاشان (مخلصی، ۱۳۸۷:۵۹)

تصویر ۱۸) نقش‌مایه خورشید، گچبری، خانه بروجردی‌ها، کاشان
[۱۳۹۲/۵/۲۱] / خانه بروجردی‌ها www.fa.wikipedia.org/wiki/%D8%A5%D8%AA%D8%A7%D8%A8%D8%A7%D8%AA_%D8%A8%D8%A7%D8%AC%D8%A7%D8%AF%D8%A7%D8%AA

تصویر ۱۹) نبرد شیر و اژدها، محمدباقر، آب مرکب، دوره صفویه
(www.metmuseum.org/islamic_art_collection [۱۳۹۲/۵/۲۲])

پیکار شیر و اژدها

در نسخه‌های تاریخی از جمال اژدها با موجودات دیگر چون سیمرغ و جمال شیر با موجوداتی چون گاو، بسیار سخن رفته است، حال آن که درباره‌ی جمال شیر و اژدها منابع کمی وجود دارد، اما نمونه‌های در دست، بسیار ماهرانه و در اوج زیبایی صحنه جمال شیر و اژدها را به تصویر کشیده است از آن جمله نمونه‌ای از نگارگری دوره صفویه قابل ذکر است که محمد باقر هنرمند این عصر، صحنه‌ی جمال شیر و اژدها را با تحریرهای خاص قلم خویش و قدرت طراحی بالا به تصویر کشیده است (تصویر ۱۹). اژدها موجودی اسطوره‌ای و افسانه‌ای است که از نظر شکل بدن، شباهت‌های زیادی با مار دارد و همواره در نبردهای میان قهرمانان اسطوره‌ای و اژدها، بهدلیل نمادهای منفی چون شر و بدی که دنبال می‌کند. قهرمانان و پهلوانان در نبرد با اژدها پیروز می‌شوند از آن جمله در شاهنامه‌ی فردوسی، یکی از هفت خوان نبرد اسفندیار، جنگ با اژدهاست که اسفندیار بر این نماد شر، غالب می‌شود. البته لازم به ذکر است که در شرق دور و تمدن‌هایی چون چین (بودیسم) و هند، اژدها از نمادهای قدرتمند خیر و سلامتی است (بهار، ۱۳۷۶: ۲۳۵). در نمادهای چینی، اژدها و مار از هم جدا نیستند. اژدها مظهر متعالی‌ترین نیروی روحانی، نیروی فوق طبیعی، نیروی الهی تغییر و استحاله، ایقاع طبیعت، خرد فوق طبیعی، قدرت، نور و زندگی، آسمان‌ها، اقتدار و نیروی مرکز یانگ است [qajar.wordpress.com / 2010/01/20/ shir-o-ejdeha/](http://qajar.wordpress.com/2010/01/20/shir-o-ejdeha/) [۹۳/۵/۲۰]

شیر همواره از مهم‌ترین کهن الگوها در میان ایرانیان بوده است. شیر به نشانه‌ی محافظت و ویژگی قدرت، همیشه در کنار پادشاهان بوده است و به صورتی که نماد سلطنتی درآمد و نمادی از شجاعت و قدرت، نیرومندی و ارجمندی شد. شیر در سرزمین‌های دیگر نیز همسان شهریاران آمده است؛ از این‌رو، شاهان بسیاری ناپلئون، اسد، ارسلان برخود نهاده‌اند. همچنین مرسوم بوده است که بر گور دلاوران در گذشته تندیسی از شیر می‌نهادند (طاهری، ۱۳۹۱: ۸۴) و جوانمردان را با خواندن پیشوند شیر بر اول نامشان می‌شناختند. از دوره هخامنشی تاکنون همواره از تمثال شیر در هنرهای

مختلفی چون فلزکاری، نقش برجسته، نگارگری و ... چه در بعد محتوایی و معنایی و چه ویژگی‌های ظاهری شیر استفاده شده است.

تصویر ۲۰) نبرد شیر و اژدها، گچبری، خانه آراسته، دوره قاجاریه (عکس از سلیمانی فر، ۱۳۹۲)

تصویر ۲۱) شیر و اژدها، گچبری، محافظ نشان سلطنتی، دوره قاجاریه

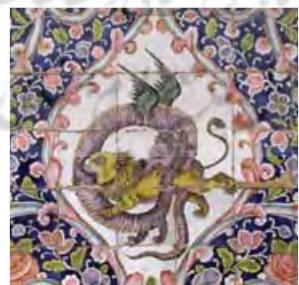
[qajar.wordpress.com / 2010/01/20/ shir-o-ejdeha/](http://qajar.wordpress.com/2010/01/20/shir-o-ejdeha/) [۹۳/۵/۲۰]

اژدها در غرب نماد شر و بدی است و در شرق و بویژه چین دارای سابقه‌ای باستانی است و نمادی از قدرت می‌باشد (هال، ۱۳۸۰: ۲۳). صحنه پیکار شیر و اژدها در خانه آراسته، گچبری پرکاری ندارد اما از لحاظ مفهوم نمادینی که دنبال می‌کند، قابل اهمیت است (تصویر ۲۰). در اوستا نبرد گرشاسب با اژدها آمده است و در شاهنامه فردوسی نبرد فریدون با ضحاک یا اژدی دهاک آمده است و در هر دو اژدها تمثیلی از نفس است

(بهار، ۱۳۷۶: ۲۳۵).

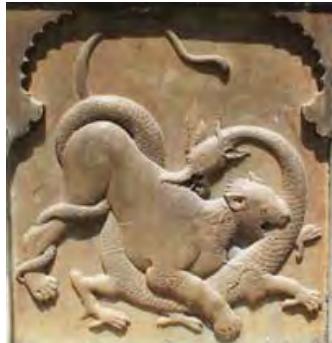
در هنر ایران نقش‌مایه شیر بارها در حال جدال با گاو، پلنگ و اژدها و مار دیده شده است. شیر نماد آتش و آتش نماد خورشید و نور است؛ خورشید پاک کننده است در برابر اژدهایی که نماد نفس است. بنابراین پیکار شیر با اژدها در واقع نبرد نور بر ظلمت و خیر بر شر است (رضی، ۱۳۷۱-۵۷۰-۵۷۱).

در دوره قاجاریه با توجه به تصویر متفاوتی که از اژدها در سکه‌های قاجاری ارائه شده نمی‌توان اژدها را نمادی منفی تلقی کرد؛ همان‌طور که در تصویر ۲۱ مشاهده می‌شود، اژدها با حالتی ایستاده رو به روی شیر هر دو در حالت محافظت از نماد شاهنشاهی ایران (شیر خورشید) نمایش داده شده‌اند. همچنین اگر با دقیق بشه نبرد اژدها و شیر بنگریم، دیده می‌شود که هیچ‌یک بر دیگری غالب نیستند و تنها در حالت پیچش و حمله به هم نشان داده شده‌اند. نبرد شیر و اژدها در هنر دوره قاجاریه بارها استفاده شده است از آن جمله کاشیکاری ضلع شرقی کاخ گلستان (تصویر ۲۲). ایوان تخت مرمر کاخ گلستان (تصویر ۲۳) و منبت تیمچه صباح در کاشان (تصویر ۲۴) نمونه‌های قابل توجهی هستند. جالب آن که جز در نبرد شیر و اژدهای تصویر ۲۱، حالت رزم و جهت و زاویه حمله در همه تصاویر یکی است و تغییر محسوس در کلیات نقش‌مایه دیده نمی‌شود.

تصویر ۲۲) شیر و اژدها، نقشی روی کاشی، کاخ گلستان، دوره قاجاریه

qajar.wordpress.com / 2010/01/20/ shir-o-ejdeha [۹۳/۵/۲۰]

تصویر ۲۳) نبرد شیر و اژدها، گچبری، کاخ گلستان، دوره قاجاریه

qajar.wordpress.com / 2010/01/20/ shir-o-ejdeha [۹۳/۵/۲۰]

تصویر ۲۴) نبرد شیر و اژدها، منبت چوب، تیمچه صباغ، کاشان، دوره قاجاریه
(مخلصی، ۹۵: ۷۸۳۱)

کتیبه‌های گچبری

با عبور از میان سرا، بالای ایوان ورود به حیاط، دو جفت کتیبه خوشنویسی قرآنی دیده می‌شود که درون قاب‌های تریینی دالبری بیضی‌شکل حک شده‌اند. متن کتیبه‌ی اول "بسم الله الرحمن الرحيم" است که همواره نزد ایرانیان این اعتقاد وجود داشته با اسماء متبرکه خود و زندگی‌شان را محافظت می‌کردند و در بالای سردر خانه‌ها، بسم الله يا و ان يكاد می‌نگاشتند و این آیات متبرکه را به زیبایی تزیین می‌کردند. متن کتیبه‌ی دوم "توکلت على الله" است که افراد خانه با سپردن همه‌ی امور به خداوند، تنها دست نیاز به‌سوی او بلند می‌کنند، به نظر می‌رسد متن کتیبه‌ها، نسخ باشد (تصویر ۲۵).

تصویر ۲۵) کتیبه‌های خوشنویسی مزین به آیات قرآنی، خانه آراسته (عکس از سلیمانی فر، ۱۳۹۲)

سرستون‌ها و پایه‌ستون

تنها پایه ستون متعلق به بلندترین ستون با نقش خورشید است. پایه ستون شکل گلدانی دارد و شروع ستون با هشت شیار شعاعی فاشقی، طویل می‌شود (تصویر ۲۶). سرستون‌ها تزیین خاصی ندارند و تنها با شیارهای فاشقی هشت تایی ساده و دندانه‌دار مزین شدند (جدول ۲).

تصویر ۲۶) پایه ستون گلدانی، خانه آراسته (عکس از سلیمانی فر، ۱۳۹۲)

قاب‌های گچبری

جدول ۲) کتیبه‌های خوشنویسی مزین به آیات

قرآنی، خانه آراسته (نگارندگان)

ردیف	توضیحات	تصاویر
۱	بلندترین ستون خانه آراسته	
۲	ستون‌های کوتاه مجاور طاق نماها با شیار ساده	
۳	ستون‌های نگهدارنده ایوان با شیار دندانه‌دار	
۴	دو نیم‌ستون مجاور پنجره‌های اتاق‌ها - با شیار دندانه دار	

قاب‌های تزیینی گچبری شده خانه آراسته از تنوع بالایی برخوردار است. درون قاب‌ها خالی است و احتمال می‌رود که پیش از مرمت و سفیدکاری، مزین به نقاشی بوده است. قاب‌ها در طاق‌نماهای میان‌سرا و دیوارهای ایوان شاهنشین و شاهنشین استفاده شدند و کتیبه مانند هستند. در جدول ۳ تمامی قاب‌های گچبری خانه آراسته مشهود است.

حسینیه آراسته

حسینیه آراسته، بزرگ‌ترین حسینیه بیرجند است که هنوز پا بر جاست و در خیابان منتظری شهرستان بیرجند واقع شده است. حاجی یوسف خان فراش باشی پدر عبدالحسین آراسته این حسینیه را به منظور عزاداری امام حسین(ع) احداث کرد. ساختمان بنا مربوط به اوایل دوره قاجاریه و تزیینات آجری، متعلق به اوایل دوره پهلوی اول، سال ۱۳۰۳ هجری شمسی می‌باشد. این حسینیه با شماره‌ی ۲۰۶۲ ثبت ملی شده است. مصالحی که در احداث این بنا به کار رفته

آجر، گچ، خشت خام و آهک بوده است.

مهمترین تزیینات بنا شامل درب ورودی، آجرکاری سردر بنا، کتیبه‌های گچی لعن بر زیید واقع در بخش فوقانی نمای دیوار میان‌سرا در پیشانی دالان ورودی، نقش‌مايه گچ بری دو شیر روبه روی هم اندام‌های دیوار میان‌سرا، تزیینات آجری هندسی دیوارهای حیاط، طاق‌نماهای تزیینی به وجود آمده در هشتی بنا و قوس کلیل آذری پوشش دالان‌ها است. فضای ورودی خانه آراسته در محلی واقع شده که یک دالان کوچک مسیر ارتباط به یک خانه و حسینیه را به وجود آورده است. در بخش فضای ورودی، درب چوبی دو لنگه با گل‌میخ‌های مزین شده به نقوش گیاهی بسیار زیبا دیده می‌شود. دو کوبه در نیز دارای نقوش گل و بوته‌ای تزیینی هستند (تصویر ۲۷). سردر بنا منحصر به‌فرد است و با تزیینات آجرکاری به صورت قالبی برجسته و به صورت توپی آذین شده؛ بالای سردر کتیبه‌ای با سنگ مرمر سفید که نشان‌دهنده بانی حسینیه است به چشم می‌خورد (تصویر ۲۸).

جدول (۳) قاب گچ بری‌های خانه آراسته (نگارندگان)

	
دیوارهای ایوان	دیوارهای ایوان - شاهنشین
	
دیوارهای ایوان	دیوارهای ایوان - شاهنشین
	
اتاق دور حیاط	طاق‌نمای روبه‌روی ایوان

تصویر ۲۷) درب حسینیه آراسته و عناصر کاربردی تزیینی آن (عکس از سلیمانی فر، ۱۳۹۲)

تصویر ۲۸) سردر آجر کاری حسینیه آراسته، دوره پهلوی (عکس از سلیمانی فر، ۱۳۹۲)

تصویر ۲۹) کتیبه مذهبی گچ بری با تزیینات اسلیمی و گل و برگ، حسینیه آراسته. طرح ترسیمی از نگارندگان (عکس از سلیمانی فر، ۱۳۹۲)

کتیبه‌های گچی لعن بر یزید

به دلیل کاربری بنا به عنوان حسینیه جهت تبرک سalar شهیدان، دو جفت کتیبه گچی یک‌شکل در نمای دو دیوار مجاور هم ساخته شده است که نمایانگر جمله لعنت بر یزید می‌باشد. چهار طرف کتیبه با نقوش اسلامی دهن از دری و گل‌های هشت پر و چهار پر و برگ‌های ساده به زیبایی تزیین شده است (تصویر ۲۹).

نقش‌مایه دو شیر روبه‌روی هم

پیدایش شیر در هنر مصر و بین‌النهرین و ایران نشان می‌دهد زمانی این حیوان در این مناطق می‌زیسته است. شیر و خورشید در ایران و در تصویر میترا (مهر) دیده شده است (هال، ۱۳۸۰: ۶۱-۶۲). در معماری مذهبی ایران نقش شیر به عنوان یکی از مظاہر عزاداری امام حسین(ع) است. شیر در دوره‌ی اسلامی نمادی از حضرت علی(ع) و خورشید نمادی از پیامبر(ص) است. در تزیین یکی از دیوارهای میان‌سرای حسینیه آراسته، دو شیر در دو طرف کتیبه‌ای با متن "حسین(ع) کشته شد" دیده می‌شود. شیرها حالت انسانی به خود گرفته‌اند و به نشان مصیبت و عزاداری دست بر سر دارند. در بالای نقش‌مایه شیر نام مبارک علی و محمد نگاشته شده است. این تزیینات گچی هستند و تاریخ ساخت بنا نیز در همین قسمت زیر نقش‌مایه شیرها حک شده است. اطراف کتیبه خوشنویسی، تزیینات اسلامی خودنمایی می‌کند که به زیبایی، هماهنگی میان کتیبه و نقش‌مایه دو شیر ایجاد کرده است (تصویر ۳۰).

تصویر ۳۰) کتیبه مذهبی با نقش‌مایه دو شیر و تزیینات اسلامی، حسینیه آراسته.

طرح ترسیمی از نگارندگان (عکس از سلیمانی فر، ۱۳۹۲)

جدول ۴) تزیینات آجری حسینیه آراسته تزیینات آجری حسینیه آراسته (نگارندگان)

تصاویر	توضیحات	ردیف
	گره‌چینی چلیپایی جناغی	۱
	گره‌چینی چلیپایی جناغی	۲
	گره‌چینی کتیبه‌ای (وارو)	۳
	گره‌چینی کتیبه‌ای (وارو)	۴
	تزیین توپی	۵

معماری دوره پهلوی اول، علی‌رغم حضور فعال و اثرگذار غرب در دوره کوتاه و پرساخت و سازش، موجودیتی چشمگیر و منحصر به‌فرد در عرصه تزیینات آجری داشته است (کیانی، ۱۳۹۲: ۱۷). نمود چنین آجرکاری در حسینیه آراسته بیرجند دیده می‌شود. دیوار حیاط حسینیه آراسته پوشیده از تزیینات آجری است. نوع آجر به‌کار رفته، فشاری با ابعاد $5 \times 10 \times 20$ است (پایگاه بافت تاریخی شهرستان بیرجند، ۱۳۸۷: ۱۶). تزیینات آجری بنا از نوع رگ‌چینی‌های زیبا و متنوع وارو یا کتیبه‌ای است و در بخش‌هایی از رگ‌چینی چلیپایی- جناغی که به شکل مداخله دیده می‌شود، استفاده شده است. هم چنین تزیین گچی - آجری توپی سردر بنا در نهایت زیبایی کار شده است. اوج کاربرد این تزیینات توپی به دوره سلجوقی (مقبره پیربکران اصفهان) و پس از آن ایلخانی (مقبره اولجایتو) می‌رسد. این تزیین در فضاهای مستطیل و مریع شکل کاربرد دارد و به شکلی است که فاصله

میان دو یا چند آجر را با نقوش هندسی چون ستاره، چلیپا و خوشنویسی و گاه نقوش گیاهی پر می کند (دادور و مصباح اردکانی، ۱۳۸۵: ۸۹). در نمونه تزیین توبی حسینیه آراسته از نقوش چلیپا و ستاره که از نقوش با قدمت هنر ایران هستند و در دوره اسلامی مفاهیم دینی را انتقال می دهند استفاده شده است. نمونه این رگ چینی های آجری حسینیه آراسته در جدول ۴ دیده می شود.

نتیجه

در گچبری های خانه آراسته، بیشترین تزیینات، نقوش گیاهی است و پرکاربردترین نقوش گیاهی، برگ های نخلی چند ترکه ای و گل نیلوفر هستند که سنت های گچبری ساسانی را به یاد می آورند. تزیینات گیاهی ختایی و اسلامی به شکل نوارهایی عمودی در دو طرف ستون ها و در نوارهای افقی بالای دیوارها و ازاره ها کشیده شده است و در گوشه سازی های دو طرف طاق ها به زیبایی خودنمایی می کند. هم چنین تنوع قاب های گچی با نقوش گیاهی و سرستون های شیاردار و کتیبه های مذهبی، بنا را از یکنواختی در آورده است.

در گچبری های نقش برجسته، نقش مایه های خورشید و پیکار شیر و اژدها، از لحاظ مفاهیم اسطوره ای حائز اهمیت است، اما از لحاظ مهارت در گچبری ضعیف هستند. خورشید نماد رفعت و جلال است و بر بلندترین ستون عمارت حک می شده که در دوره قاجاریه برای تأکید بر فضای معنوی در هنرهای مختلف کاربرد داشته است و در برخی هنرها چون نقاشی روی کاشی با نام خورشید خانم به جهت زیبایی مطرح می شود. پیکار شیر و اژدها نیز با توجه به وجود هر دو نقش مایه به شکل گرفت و گیر در هنر دوره قاجاریه، به مفاهیم محافظت از نشان سلطنتی و نزاع بر سر قدرت اشاره دارد. شیر مظہر قدرت و اعتدال، از نمادهای تاریخی ایران از دوره هخامنشی است که نشان از پهلوانی و بزرگمردی دارد با اژدها در هنر ایران که مظہر شر و بدی و نماد نفس است در تقابل و مبارزه دائم هستند.

در حسینیه آراسته که به جهت تنوع آجرچینی و گرهسازی مطرح است، نقوش بواسطه نمادهای مذهبی که دنبال می‌کنند حائز اهمیت‌اند. کتیبه‌های لعن بر زید به جهت عرض ارادت بر ساحت امام حسین (ع) و نقش‌مایه دو شیر در دو جانب کتیبه عزای امام حسین (ع)، در حالت انسانی عزادار به تصویر درآمده است که برگرفته از نقش شیر به نشان محافظت از اجساد شهدای کربلا در تعزیه خوانی‌های محرم است. تأثیر خوشنویسی مذهبی در کنار سایر نقش‌مایه‌ها بی‌شك فضای مذهبی را به خوبی در بناهای دوره قاجاریه و پهلوی اول مزین کرده است. آجرچینی‌ها در سردر ورودی و به شکل نوارهای عمودی نسبتاً عریض، در تمام دیوارهای حیاط بکار رفته و بر زیبایی بنا افزوده است. از میان گرهسازی‌های آجری، تزیین توبی به جهت سابقه تاریخی حائز اهمیت است که با نقوش هندسی زیبایی به همراه کتیبه ورودی، سر در حسینیه آراسته را زینت بخشیده است.

نقش‌مایه‌های بکار رفته در دو بنانه تنها در معماری دوره قاجاریه و پهلوی، که در سایر هنرها این دو عصر چون کاشی‌کاری، نگارگری و ... نمود داشته است. وجود نقش‌مایه‌های خورشید، شیر، اژدها و دوشیر در هر دو بنا در نوع خود در استان خراسان جنوبی منحصر به فرد بوده است و بر ریشه‌های تاریخی - فرهنگی این منطقه تأکید دارد.

منابع

- ایازی، سوری؛ میری، سیما (۱۳۸۷). گچبری در آرایه‌ها و تزیینات معماری دوران اشکانی و ساسانی. تهران: موزه ملی ایران.
- بروس، میراندا؛ فورد، میت (۱۳۸۸). نمادها و نشانه‌ها در جهان. ترجمه ابوالقاسم دادور. تهران: دانشگاه الزهرا.
- بهار، مهرداد (۱۳۷۶). پژوهشی در اساطیر ایران. ترجمه یوسف مجیدزاده. تهران: دانشگاه تهران.
- پایگاه بافت تاریخی شهرستان بیرجند (۱۳۸۷). خانه و حسینیه آراسته از مجموعه شناسنامه فنی بناهای ارزشمند شهر تاریخی بیرجند. بیرجند: سازمان میراث

- فرهنگی و صنایع دستی و گردشگری خراسان جنوی [چاپ نشده].
پرادا، ایدت (۱۳۵۷). هنر ایران باستان (تمدن‌های پیش از اسلام). ترجمه یوسف مجیدزاده. تهران: دانشگاه تهران.
- پوپ، آرتور آپهام (۱۳۸۷). سیری در هنر ایران. از دوران پیش از تاریخ تا به امروز، ج ۲. تهران: علمی و فرهنگی.
- پیرنیا، کریم (۱۳۸۶). سبک‌شناسی معماری ایران. تدوین غلامحسین معماریان. تهران: سروش دانش.
- حاجی علی‌محمدی، افسانه (۱۳۷۲). نقوش سردرهای خانه‌های تهران قدیم. در: مجموعه فرهنگ و معماری، ج ۳. تهران: دفتر پژوهش‌های فرهنگی شهرداری تهران.
- خانه بروجردی‌ها (۱۳۹۰). [پیوسته] قابل دسترس در: https://fa.wikipedia.org/wiki/خانه_بروجردی‌ها/۱۳۹۲/۵/۲۱
- خزایی، محمد (۱۳۸۱). هزار نقش. تهران: مؤسسه مطالعات هنر اسلامی.
- دادور، ابوالقاسم؛ مصباح اردکانی، نصرت‌الملوک (۱۳۸۵). "بررسی نقوش و شیوه تزیین توپی گچی ته آجری در بنای‌های دوره سلجوقی". هنرهای زیبا، ش ۲۶ (تابستان): ۸۵-۹۲.
- رضی، هاشم (۱۳۷۱). آین مهر میترائیسم. تهران: بهجت.
- زغفرانلو، رقیه؛ حمزه، حمزه (۱۳۸۲). سیمای میراث فرهنگی شهرستان بیرجند. تهران: سازمان میراث فرهنگی کشور، انتشارات و تولیدات فرهنگی.
- سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری خراسان جنوی (۱۳۸۹). راهنمای گردشگری خراسان جنوی [بروشور].
- سکه‌های دوره پهلوی (۱۳۹۲). [پیوسته] قابل دسترس در: www.sekeha.com/index.php?dispatch=categories.view&category_id=175 [۱۳۹۲/۰۵/۲۰]
- سجادی، علی (۱۳۶۷). "هنر گچبری در معماری اسلامی ایران". اثر، ش ۲۵ (فروردین): ۱۹۴-۲۱۴.

- سلطانزاده، حسین؛ کیاپی، مریم (۱۳۹۲). "بررسی تطبیقی نقوش شمسه در تزئینات بنایی دوره قاجار". در: مجموعه مقالات اولین همایش معماری، شهرسازی و توسعه پایدار. مشهد: مؤسسه آموزش عالی خاوران: ۲۷-۱۹.
- شیر و اژدهای ایوان تخت مرمر کاخ گلستان (۱۳۹۰). [پیوسته] قابل دسترس در: qajar.wordpress.com/201/01/20/shir-o-ejdeha/ [۱۳۹۳/۵/۲۰]
- طاهری، صدرالدین (۱۳۹۱). "کهن الگوی شیر". نشریه هنرهای زیبا - هنرهای تجسمی، ش ۴۹، (زمستان): ۸۳-۹۳.
- عشق و حالات جسمانی در دوره قاجاریه (۱۳۸۹). [پیوسته] قابل دسترس در: www.islamicpersia.org/2012/09/girl-with-mirror.html [۱۳۹۳/۵/۲۳]
- فرای، ریچاردنسون (۱۳۶۷). "میتره (مهر) در باستان‌شناسی ایران". ترجمه ابوالقاسم اسماعیلپور مطلق. مجله باستان‌شناسی و تاریخ، سال دوم، ش ۲ (بهار و تابستان): ۱۳-۱۶.
- کیانی، مصطفی (۱۳۹۲). "جایگاه هنر آجرکاری تزئینی در معماری دوره پهلوی اول". هنرهای زیبا، دوره ۱۸، ش ۱ (پاییز): ۱۵-۲۸.
- مخلصی، محمدعلی (۱۳۸۷). کاشان مروارید کویر. تهران: یساولی.
- مجموعه هنر اسلامی (۱۳۸۴). [پیوسته] قابل دسترس در: www.metmuseum.org/islamic art collection [۱۳۹۲/۵/۲۲]
- هال، جیمز (۱۳۸۰). فرهنگ نگاره‌ای نمادها در هنر غرب و شرق. ترجمه رقیه بهزادی. تهران: فرهنگ معاصر.